

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de **dl.**
înregistrată la Administrația Finanțelor Publice

Dl. formulează contestație împotriva adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice, ca răspuns la cererea de restituire a taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, în sumă de lei.

I. Dl. contestă adresa nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice -Serviciul Registru Contribuabili Declarații Fiscale Persoane Fizice, solicitând restituirea în natură a taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule însumând lei, încasată în data de .

De asemenea, solicită reactualizarea cu indicele de inflație și dobândă fiscală de la data plății – 30.07.2007 până la data restituirii efective.

Contestatorul arată că a achiziționat prin intermediul dealerului autorizat SC , autoturismul Dacia Logan L90 Prestige 1.6 L3 16 105 E4, iar pentru a circula cu autoturismul achiziționat a fost nevoit să plătească suma de lei, echivalentul sumei de euro la un curs de apt atestat cu chitanța.

De asemenea, contestatorul susține că în vederea obligării la plată a sumei specificate, A.F.P. s-a prevalat de prevederile art.214¹ introdus de Legea nr.343/2006 și modificat prin O.U.G. nr.110/2006, O.M.E.F. nr.418/2007, după cum atestă ordinul de încasare aferent chitanței seria.

Contestatorul arată că, ulterior aflând de cazurile de notorietate câștigate la CEDO de diverși cetățeni români și de alte naționalități privind taxa de primă înmatriculare, a solicitat cu adresa înregistrată la A.F.P.sub nr. restituirea taxei injust încasate de organul administrativ, în temeiul legii anacronice și nedrepte sancționate ca atare de instanțele europene.

Dl. menționează că prin adresa nr. i se invederează faptul că nu i se poate da curs cererii sale din lipsă de temei legal, fiind astfel încălcate prevederile art.90 paragraful 1 din Tratatul Instituind Comunitatea Europeană.

Contestatorul arată că în conformitate cu dispozițiile art.214¹- 214³ din Legea nr.571/2003, taxa specială pentru autoturisme și autovehicule se plătește cu ocazia primei înmatriculări în România, de către persoana fizică sau juridică ce face înmatricularea, atât pentru autoturisme și autovehicule noi, cât și pentru cele rulate, aduse din import din statele comunitare sau din alte state. Astfel, reglementările instituite prin dispozițiile art.90 paragraful 1 sunt de a interzice discriminarea fiscală între produsele importare și cele similare autohtone. De asemenea, contestatorul menționează că în România nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele produse în țară sau în străinătate, dar care sunt deja înmatriculate în România.

Contestatorul invederează că dispozițiile din dreptul comunitar se aplică cu prioritate față de dreptul național, în lumina principiilor preeminenței și supremației dreptului comunitar, consacrate și de practica CEL prin hotărârile date în cauzele Costa/Enel și Simmenthal.

Totodată, susține că principiile enunțate sunt garantate și de dispozițiile art.148 din Constituția României, potrivit căroră, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au

prioritate față de dispozițiile contrare ale legii interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare iar Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2.

Dl. arată că România și-a asumat obligația de aderare, prin Legea nr.157/2005 de ratificare a tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană.

În concluzie, contestatorul susține că punctul de vedere exprimat prin adresa nr. este nefondat, fiind necesar revocarea adresei contestate și restituirea sumei încasate fără justă cauză și cu încălcarea Tratatului Instituind Comunitatea Europeană, convenție internațională la care statul nostru a aderat.

La contestația formulată a anexat în copie:

- adresa înregistrată la A.F.P. sub nr.;
- răspunsul A.F.P. nr.;
- chitanța seria nr.;
- extras cu modul de calcul al taxei;
- factura nr..

II. Prin adresa nr., Serviciul Registru Contribuabili Declarații Fiscale Persoane Fizice din cadrul Administrației Finanțelor Publice comunică domnului, răspunsul la cererea înregistrată sub nr., prin care solicită restituirea taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule în sumă de lei, achitată cu chitanța seria nr. din data de 30.07.2007.

În cuprinsul adresei organele fiscale comunică faptul că suma a fost achitată corect, fiind respectate reglementările legislației în vigoare, precum și faptul că nu există temei legal pentru restituirea integrală a sumei solicitate.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile contestatorului și prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

În fapt, organele fiscale din cadrul Serviciului Registru Contribuabili Declarații Fiscale Persoane Fizice prin adresa nr (anexată la dosarul cauzei), au răspuns cererii dl. , înregistrată la A.F.P sub nr..

În cuprinsul adresei sus menționate, organele fiscale consemnează că suma de lei achitată cu chitanța nr. a fost achitată corect, fiind respectate reglementările legislației în vigoare, nefiind temei legal pentru restituirea integrală a sumei solicitate.

Dl. contestă adresa nr., solicitând restituirea taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, actualizată cu indicii de inflație și dobândă fiscală de la data plății până la restituirea efectivă.

În drept, sunt incidente prevederile art.205 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

”Posibilitatea de contestare

(1) **Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.** Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

coroborat cu prevederile pct.107.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„107.1. Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;
 - b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;
 - c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente;
- [...] „

De asemenea, prevederile art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;”

Din analiza dosarului contestației, se reține faptul că, dl. a formulat contestație împotriva adresei nr., prin care i se comunică faptul că nu poate fi restituită taxa specială pentru autoturisme și autovehicule în sumă de lei, adresă care nu constituie titlu de creanță sau act administrativ fiscal care intră în competența de soluționare a Serviciului Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P., potrivit prevederilor legale mai sus menționate.

Totodată, prevederile art.209 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

”(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”.

coroborate cu prevederile pct.5.3 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din [Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind [Codul de procedură fiscală](#), care stipulează :

”5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de [art.28 din Codul de procedură fiscală](#), notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.”

În conformitate cu prevederile legale mai sus citate, contestația formulată împotriva adresei nr. de către contestator nu intră nici în competența de soluționare a organelor fiscale emitente.

Având în vedere prevederile legale menționate în prezenta decizie, **contestația** domnului formulată împotriva adresei nr., intră sub incidența Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, fapt pentru care D.G.F.P. Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații nu se poate investi cu soluționarea acesteia, competența aparținând instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele arătate în prezenta decizie și în temeiul art.205 alin.(1), art.209 alin.(1) lit.a) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.107.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pct.5.3 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din [Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind [Codul de procedură fiscală](#), se:

DECIDE

Constatarea necompetenței materiale de soluționare a Direcției Generale a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații, pentru contestația formulată de dl. împotriva adresei nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice.